

FARKAS ISTVÁN VERSEI

910 605

(ebben az . . .)

1.

itt mindig mindenkit összehasonlítanak valakivel
és meg kell halni azért hogy végre te te legyél
hogy végre élhessél
ebben az istenverte pannóniában
váltig európa után kutatnak a könyvtárak legfelső polcain
a legfényesebb képcsarnokokban tárolják ha úgy vélik meglelték
de a holtak már ennek sem tudnak örülni
ebben az istenverte pannóniában

2.

már senkit sem fáj a kútásó kitöredezett marka
a vízárus sajtó válla
hisz nekik nincs is nyakkendőjük
ebben az istenverte pannóniában
már csak a közelgő hajnal a fontos
s nem ez az álomtalan dögledező penészszagú éjszaka
pedig ha a fényszórót ide fordítanak
látni lehetne a dohos kenyeret
és még hajnal előtt frisset ropogósat sütni
ebben az istenverte pannóniában

3.

talán a dobok a trombiták feltépik a fekete leplet
s végre itthon lehetsz
ebben az istenverte pannóniában

920 908

(vissza . . .)

vissza a képekhez.

mert ez a világ már teljesen olyan mint egy álmokóros néger kölyök véget
nem érő lázálma. mindenütt krokodilusok tátonganak és hiénák sikonganak,
miközben az ösvény egyre szűkebb és ég az őserdő és bömböl a folyó a viharban.
igaz, néha még felcsillan egy-egy lótuszvirág, de sáskahadak rágják gyökerét.
vissza a képekhez. a nyugodt, nyugtató csendélet unalmához. a gyógyuláshoz.
vissza.

910 915

(hiába . . . már . . .)

1.

hiába, mondom, úgysem tudom itt hagyni ezt az odút
még visszanézett a buszból és elmosolyodott
azután vágyaim megint elutaztak
talán ha egyszer
de hiába, mondom, úgysem tudom itt hagyni ezt az odút

2.

már nem parázslék fel az utca ha erre jársz
csak épp a szél sikolt fel
csak az aszfalt nyög keserűen
majd ez is elhal
és senki sem tudja hogy itt voltál